

PÅ GUMMIHJUL

Materialet bliver betydeligt righoldigere, når vi vender os til de moderne trafikmidler. Cyklen begyndte jo som *væltepeter*, en nem folkelig omtydning af dens ikke særlig mundrette »rigtige« betegnelse »velocipede«. Nutidens typer bærer kælenavne som *skærvæknuser*, *trampedyr*, *stålhest*, *(stål)ged*, *rustvogn*, *lig*, *jærnseng* eller *Olsen*; den sidste benævnelse er interessant derved, at den viser, at danskeren i den grad er kammerat med sin cykel, at han kan give den menneskenavn. — *Røvrubin* er det uforlignelige navn på et katteøje (i kvalitet påføres det for resten hård konkurrence af *hæmoride*), mens klokken kan hedde *ranglen*; ældre mænd ses undertiden at bestige deres cykel ved hjælp af *hønsespinden*, en kort stang ved baghjulsnavet. — Juvelen i denne sammenhæng er dog det helt surrealistiske: *være til hest i åben båd* : køre på cykel i regnvejr.

Enkelte av de ovennævnte spøgende navne bruges osse om bil og *M o t o r c y k e l*, der jo dog naturligtvis desuden har særlige benævnelser. Den sidste er således en *mukkebik* eller en *spand*; av særlige firmamærker kan anføres, at »A.J.S.« er en *jas*, og den gamle »Nimbus«-model med cylinderformet, sort benzintank et *kakkelovnsrør*; den røde »Indian« kom selvfølgelig til at hedde *indianeren*. — Bagsædet er *pigekammeret* eller *skatkammeret*.